

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 2T/189/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613010334
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Krausová
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2014:4613010334.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudkyňou JUDr. Máriou Krausovou v trestnej veci proti obž. V. Q., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný

V. Q. nar. XX.XX.P. v Z., trvale bytom K., O. č.XXX,
slobodný, bez pracovného pomeru, na slobode

s a u z n á v a v i n n ý m , ž e :

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplývala povinnosť vyživovať svoju dcéru V. Q., nar. XX.XX.XXXX, pričom rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 11P/5/2011 zo dňa 04.07.2011 a právoplatným dňa 27.07.2011 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry V. Q. sumou 5,-Eur v období od 25.05.2011 do 31.05.2011, sumou 25,38 Eur v období od 01.06.2011 do 30.06.2011 a sumou 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona a to vždy do 25-teho dňa vopred na účet Detského domova Topoľčany, v ktorom bola maloletá umiestnená, svojej vyživovacej povinnosti sa úmyselne vyhýbal v mieste svojho bydliska a to v období od 25.05.2011 do 24.06.2013 tým, že napriek tomu, že bol dlhodobo bez pracovného pomeru, nezaevidoval sa na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, ale ani iným spôsobom hodnoverne nepreukázal, že si zamestnanie aktívne hľadá, aby si zabezpečil dostatočný príjem a mohol si svoju vyživovaciu povinnosť riadne plniť, ale sa uspokojil len s poskytovaním štátnej dávky v hmotnej núdzi, teda výživné neplatil ani len čiastočne, čím spôsobil dlh na výživnom voči oprávnenému Detskému domovu Topoľčany, Kalinčiakova 4295, IČO: 340 154 34 vo výške 612,16 Eur,

t e d a :

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

t ý m s p á c h a l :

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.2 Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 207 odsek 2 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, za zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresnej prokurátorky v Topoľčanoch prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému V. Q. a za splnenia zákonom ustanovených podmienok vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti, pričom realizoval dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkyne Q. N., ďalej prečítaním listinných dôkazov a tiež oboznámením ostatného spisovaného materiálu.

Obžalovaný V. Q. sa na riadne a včas doručené predvolanie na hlavne pojednávanie nedostavil, nepožiadaval o odročenie hlavného pojednávania, nevyslovil sa, že by chcel byť na hlavnom pojednávaní prítomný. Podaním zo dňa 28.05.2014 uviedol, že súhlasí, aby sa hlavné pojednávanie uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 Trestného poriadku súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného a postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď prípravného konania. Obžalovaný uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti na svoju dcéru V., ktorá bola od 25.5.2011 do 24.6.2013 umiestnená v Detskom domove v Topoľčany. Svoju vyživovaciu povinnosť neplnil z dôvodu, že od doby čo bol vo výkone trestu, bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie a nemohol sa tam prihlásiť, lebo stratil občiansky preukaz. Nemal peniaze na vybavenie občianskeho preukazu. Po návrate z výkonu trestu si hľadal prácu, ale nemá žiadnu kvalifikáciu, je už starý, preto ho nikdy nechceli zamestnať. Od 25.05.2011 má príjem len 62Eur mesačne. O svoju dcéru sa zaujímal takým spôsobom, že spolu telefonovali 1 krát alebo 2 krát do týždňa, finančne podporovať ju nemohol, pretože nemá peniaze. Taktiež nemal peniaze na to, aby navštívil. Uviedol, že si je vedomý svojho dlhu na výživnom a keď mu bude štát prispievať na výživu sociálnymi dávkami, tak bol ochotný tento dlh splácať.

Svedkyňa Q. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako sociálna pracovníčka v Detskom domove Topoľčany, kde malol. V. Q. bola v dobe od 25.05.2011 do 24.06.2013 umiestnená v ich zariadení. Na základe rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota pod sp.zn. 11P/115/2011 zo dňa 04.07.2011 bol zmenený rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota 7P/159/2009 zo dňa 02.02.2010 ohľadne zariadenia na výkon ústavnej starostlivosti nad maloletou V. Q. tak, že sa ústavná starostlivosť od 25.05.2011 bude vykonávať v Detskom domove Topoľčany. Súčasne týmto rozsudkom bol obžalovaný povinný platiť na dieťa výživné od 25.02.2011 do 31.05.2011 vo výške 5 Eur, od 01.06.2011 do 30.06.2011 vo výške 25,38Eur a od 01.07.2011 vo výške 30 % životného minima na nezaopatrené ma neplnoleté dieťa, čo činilo 26Eur mesačne. Obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť k svojej dcére V. neplnil vôbec, čím mu za obdobie od 25.05.2011 do 24.06.2013 vznikol dlh na výživnom v sume 662,18Eur. H. V. Q., keď dosiahla plnoletosť na vlastnú žiadosť odišla do zahraničia na neznáme miesto za prácou. Počas doby kedy bola v ich zariadení v školskom roku 2012/2013 navštevovala Odborné učilište internátne v Topoľčanoch. V čase, keď bola v ich zariadení, obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť, mala zabezpečené všetky potreby pre zdravý rast a vývoj. Obžalovaný po

doručení obžaloby zaplatil 2 krát po 20 Eur a 2 krát po 10 Eur, čím celkový dlh bol znížený na sumu 612,16 Eur.

Z prečítaných listinných dôkazov a to najmä z rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 1P/115/2011, ktorým súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu V. Q. nar. XX.XX.XXXX súd konštatuje, že bol zmenený rozsudok Okresného súdu v Rimavskej Sobote 7P/159/2009 zo dňa 02.02.2010 ohľadom zariadenia na výkon ústavnej starostlivosti nariadenej nad malol. V. Q. tak, že sa ústavná starostlivosť od 25.05.2011 vykonávala v Detskom domove v Topoľčanoch. Rodičia a to otec i matka boli zaviazaní platiť na dieťa výživné od 25.05.2011 do 31.05.2011 vo výške 5 Eur, od 01.06.2011 do 30.06.2011 vo výške 25,38Eur a od 01.07.2011 vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené neplnoleté dieťa, čo činilo sumu 26Eur mesačne na účet Detského domova Topoľčany. Nedoplatok na výživnom na strane otca ako i matky od 25.05.2011 do 30.06.2011 vo výške 30,38Eur boli rodičia zaviazaní vyrovnať zo 5 eurových mesačných splátkach splatných spolu s bežným výživným, počnúc 1. mesiacom po právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.07.2011.

Súd ďalej oboznámil ostatné listinné dôkazy, najmä rodný list V. Q., potvrdenie o návštevy školy, správou Sociálnej poisťovne, správou Úradu práce sociálnych vecí Rimavská Sobota, správou Daňového úradu Banská Bystrica, Centrálnym depozitárom cenných papierov SR a.s., trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/16/09, rozsudkom okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/241/2012 zo dňa 22.05.2013, odpisom registra trestov.

Z listinných dôkazov súd zistil, že obžalovaný je otcom V. Q. narodenej XX.XX.XXXX, ktorá bola študentkou Odborného učilišťa internátneho Nová Ves nad Žitavou, alokované pracovisko Topoľčany. Dcéra obžalovaného V. Q. mala nariadenú ústavnú starostlivosť na základe rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 7P/159/2009 zo dňa 02.02.2010 a na základe rozhodnutia Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 1P/115/2011 zo dňa 4. 7. 2011 a od 25.05.2011 bola umiestnená v Detskom domove Topoľčany. Obžalovaný bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie naposledy od 3.3.2006 do 14.7.2009. Od 25.5.2011 bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi. Podľa potvrdenia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Rimavská Sobota zo dňa 14.8.2013 bol obžalovaný posudzovaný spolu s osobami F. Q. nar. XX.XX.XXXX, W. Q. nar. XX.XX.XXXX a S. Q. nar. XX.XX.XXXX a poberal dávku a príspevky k dávke ako spoluposudzovaná osoba za január 2011 v sume 354,27 euro, od februára do novembra 2011 v sume po 291,20 eur, za december 2011 až februára 2012 v sume po 325,89 eur, za mesiace marec a apríl 2012 v sume po 274 eur, od mája 2012 do decembra 2012 v sume po 308,69 eur, v januári a februári 2013 v sume po 274 eur, za marec až v máji 2013 v sume po 308,69 eur a v mesiacoch jún až august 2013 v sume po 274 eur. Obžalovaný nie je majiteľom cenných papierov, nemá ani zriadený žiaden účet majiteľa cenných papierov, nemá žiadne iné majetkové práva.

Opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 194//2011 zo dňa 23.06.2011 bolo určené životné minimum na nezaopatrené dieťa vo výške 86,65Eur (30% 26Eur).

Opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 181/2012 zo dňa 20.07.2012 bolo určené životné minimum na nezaopatrené dieťa vo výške 88,82Eur (30% 26,65Eur).

V súvislosti s ustálením výšky i zaostalého výživy jeho, žalovaný povinnosti zaplatiť Detskému domovu Topoľčany ako konštatoval súd s poukazom na vykonané dokazovania, že za preukázané obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti mala vzniklo žalovanému dlh na výžive vinom za obdobie od 25.5.2011 do 24.6.2013 :

-za obdobie od 25.05.2011 do 31.05.2011 v sume 5Eur

- za obdobie od 01.06.2011 do 30. 6. 2011 v sume 25,38 Eur

-za obdobie od 01.07.2011 vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené nepľnoleté dieťa t.j.

Od 01.07.2011 do 30.06.2012 v sume po 26Eur mesačne t.j. 312Eur (12x26Eur)

Od 01.07.2012 do 24.06.2013 v sume po 26,65Eur mesačne t.j.319,80Eur (12x26,65Eur)

Podľa predložených poštových poukážok obžalovaným, zaplatil dňa 23.04.2014 sumu 20Eur, dňa 18.03.2015 sumu 20Eur a dňa 22.05.2014 sumu 10Eur.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán. Súd mal z vykonaného dokazovania jednoznačne za preukázané, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené v skutkovej vete obžaloby a vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti ustálil v skutkovej vete obžaloby výšku zaostaleho výživného s úpravou čiastočných úhrad a následne nevyhnutne vyjadril, že v danom prípade sa jednalo o úmyselné zavinenie obžalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne za preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože sa najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného. Osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti na to, aby si túto povinnosť v reálne možnej výške splnila bez ohľadu na to, že obžalovanému aktuálna životná situáciu neumožňovala príjmy v takom rozsahu, z akého sa vychádzalo pri určení vyživovacej povinnosti.

Obžalovaný sa ku skutku vyjadril tak že si bol vedomý svojej vyživovacej povinnosti na svoju dcéru, bránil sa tým, že si neplnil vyživovaciu povinnosť nakoľko od doby čo bol vo výkone trestu, bol vyradený s evidencie uchádzačov o zamestnanie a vzhľadom na jeho vek ho nechceli nikde zamestnať. Z výpovede svedkyne N., zamestnankyne Detského domova v Topoľčanoch, ktorú urobila na hlavnom pojednávaní a z ostatných listinných dôkazov, mal súd za preukázané, že obžalovaný za obdobie odo 25.5.2011 z 24.6.2013 neuhradil výživné vo výške 612,16 Eur.

Výpoveď tejto svedkyne nebol jediným, samostatným usvedčujúcim dôkazom, pretože súd túto výpoveď vyhodnocoval aj v kontexte ďalších dôkazov, teda aj právoplatných súdnych rozhodnutí, z ktorých obžalovaný bezpečne vedel, že vyživovacia povinnosť mu bola určená a v nadväznosti na túto podstatnú skutočnosť obžalovaný vedel aj to, komu, kedy, koľko a akým spôsobom mal platiť výživné, pričom napriek tomuto tak nerobil. Nielenže Detskému domovu Topoľčany pravidelne neplatil, ale ani nevyvíjal žiadnu aktivitu, ktorá by smerovala k uspokojovaniu potrieb jeho dieťaťa. Súd tak nemal dôvod pochybovať o období neplnenia vyživovacej povinnosti. Súd tiež poukazuje na rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota 1P/115/2011, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že obžalovanému bola určená výška vždy výživného za dané obdobie a to vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, čiže ide o zákonom stanovenú minimálnu výšku výživného, ktorú má povinný rodič na výživu svojho maloletého dieťaťa platiť.

Vzhľadom na všetky zhora uvedené dôvody súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vrátane jeho správnej právnej kvalifikácie, keďže svojím úmyselným konaním naplnil subjektívnu a objektívnu stránku trestného činu zanedbania povinnej výživy i podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 ods. 1 až ods. 4 Trestného poriadku, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela a možnosti jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery páchatel'a, keď zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 19 krát súdne trestaný:

- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 1T/75/77, kde sa hľadá na neho, akoby nebol odsúdený
- Okresným súdom Zvolen sp.zn. 5T/51/78 bol mu uložený trest odňatia slobody 2 roky 6 mesiacov so zaradením do NVU pre mladistvých
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 4T/325/80, bol mu uložený trest odňatia slobody 6 mesiacov v II. NVS,
- Okresný súdom Rimavská Sobota sp.zn. 3T/142/83, bol mu uložený trest 5 mesiacov v II. NVS, rozsudok bol zrušený
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 2T/142/83 bol mu uložený trest 8 mesiacov v II. NVS, hľadá na neho, akoby nebol odsúdený
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 1T/65/83, nebol mu uložený trest vzhľadom na odsúdenie OS Rimavská Sobota sp.zn. 2T/142/83
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 4T/34/86, bol mu uložený trest 3 mesiacov v II. NVS, rozsudok bol zrušený
- Okresný súdom Rimavská Sobota sp.zn. 3T/62/86, bol mu uložený trest 15 mesiacov v II. NVS, rozsudok bol zrušený
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 4T/157/86, bol mu uložený trest 2 roky v II. NVS,
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 4T/11/90, bol mu uložený trest 5 rokov v II. NVS,
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 2T/105/94, bol mu uložený trest 8 mesiacov v II. NVS,
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 2T/140/02, bol mu uložený podmienený trest vo výmere 1 rok, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 3T/16/09, bol mu uložený podmienený trest vo výmere 6 mesiacov, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 3T/72/02, bol mu uložený nepodmienený trest vo výmere 2 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 1T/87/09, bol mu uložený nepodmienený trest vo výmere 3 mesiace v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 2T/208/09 upustenie od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie OS Rimavská Sobota sp.zn. 1T/87/2009
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 11T/97/10, bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní 150 hodín, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 3T/200/12, bol mu uložený trest povinnej práce v trvaní 250 hodín
- Okresným súdom Rimavská Sobota sp.zn. 3T/241/12, bol mu podľa § 360 ods. 2 trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 2 roky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.06.2013.

Z evidencie priestupkov bolo zistené, že od roku 2011 do roku 2013 spáchal obžalovaný 5 priestupkov.

Z hľadiska zavinenia vyhodnotil súd konanie obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, teda, že konal v priamom úmysle, kedy chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený zákonom.

Z poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona zistil u obžalovaného okolnosť uvedenú v písmene l), že sa priznal k spáchaniu trestného činu, ktorý úprimne oľutoval, z priťažujúcich okolností uvedených v §37 Trestného zákona súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť pod písmenom m), že bol už za trestný čin odsúdený. Týmto pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je 1:1, pričom súd aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Berúc do úvahy okolnosti uvedené §34 ods. 1-4 trestného zákona, ako aj okolnosti prípadu, dospel súd k záveru, že tak v oblasti generálnej ako aj individuálnej prevencie bude v prejednávanej veci účel trestu dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok, teda v dolnej polovici v zákonom stanovenej trestnej sadzby (0 - 3 roky) pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky uvedené v paragrafe 49 ods. 1 písmeno na a) Trestného zákona, rešpektujúc ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, a skutočnosť, že súd posudzovaný skutok vyhodnotil ako úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože mal zato, že uloženie niektorého z alternatívnych trestov uvedených v §32 Trestného zákona nebude postačujúce pre naplnenie účelu trestu a prevýchovu páchatel'a s poukazom nato, že obžalovanému už boli uložené alternatívne tresty a to rozhodnutiami Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 11T/97/2010 zo dňa 26.07.2010 a sp.zn. 3T/200/2012 zo dňa 17.09.2012, napriek tomu sa opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti a to v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorému mu bolo uložené rozhodnutím Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 3T/241/2012 zo dňa 22.05.2013. Pre výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písmeno b) Trestného zákona zaradil do ústavu pre výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia .

Súd dospel k záveru, že takto uložený trest je dostatočne spravodlivý a zohľadňuje všetky kritéria pre ukladanie trestu s poukazom i na účel trestu, individuálnu a generálnu prevenciu, zohľadňujúc charakter trestnej činnosti a predchádzajúci život obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.